

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਲਾਭ—ਹਾਨੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਕਈ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਲਾਭ ਹਾਨੀ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਾਭ ਅਤੇ ਹਾਨੀ ਇਸ ਲਈ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਤਾ ਚੱਲ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕੁਝ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਯਹੂਦੀ ਰੱਬੀ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਗੈਰ ਜ਼ਰੂਰੀ, ਵਿਚ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਕਾਉਂਟੈਂਟ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਰਤਦੇ ਸਨ। ਮੱਤੀ 16:26ਓ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਵਰਤਿਆ: ‘‘ਕਿਉਂ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੀ ਲਾਭ ਜੇ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਕੁਮਾਰੇ ਪਰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰੇ? ਅਥਵਾ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੀ ਦੇਵੇਗਾ?’’

ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:4–10 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਅਹਿਮੀਅਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਹੜੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ‘‘ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਸਚਮੁਚ ਹੈ?’’

ਅਧਿਆਇ 3 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਕੋਲ ਯਹੂਦੀ ਮਤ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਭਾਵ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਬਾਰੇ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ ਕਿ ਗੈਰਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁੰਨਤ ਕਰਾਉਣੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੋੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੂਠੇ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ‘‘ਕੁੱਤੇ,’’ ‘‘ਕੁਕਰਮੀ’’ ਅਤੇ ‘‘ਲਿੰਗ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ’’ ਦੱਸਿਆ (3:2)। ਉਹਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ? ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਦੇ ਉਹ ਵੀ ਯਹੂਦੀ ਹੀ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਬੜੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਮੰਨਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਵਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ = ਹਾਨੀ (3:4-7)

⁴ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਸਰੀਰ ਦਾ ਭੀ ਆਸਰਾ ਰੱਖ ਸੱਕਦਾ। ਜੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਆਸਰਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਧੇਰੇ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ। ⁵ਜਨਮ ਤੋਂ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ ਸੁੰਨਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦਾ ਇਬਰਾਨੀ ਹਾਂ। ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਫ਼ਰੀਸੀ। ⁶ਅਣਖ ਦੀ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਸ਼ਰਾ ਵਾਲੇ ਧਰਮ ਦੀ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼।

⁷ਪਰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਲਾਭ ਦੀਆਂ ਸਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹਾਨ ਦੀਆਂ ਸਮਝਿਆ।

ਆਇਤ 4. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ‘‘ਸੁੰਨਤੀ [ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ] ... ਸਰੀਰ ਦਾ ਆਸਰਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ’’ (3:3), ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਸਰੀਰ ਦਾ ਭੀ ਆਸਰਾ ਰੱਖ ਸੱਕਦਾ। ਜੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਆਸਰਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਧੇਰੇ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਗਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ

‘‘ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵੱਲੋਂ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਿੱਜੀ ਇਕਰਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ’’ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।¹

ਆਇਤ 5. ਪੌਲਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੱਸਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ‘‘ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪੋਟਿਆਂ ਤੇ ਯਾਦ ਹੋਣ।’’² ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ ਸੁੰਨਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ। ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘‘ਤੁਸੀਂ ਸੁੰਨਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਮੇਰੀ ਸੁੰਨਤ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਹੋਈ ਸੀ।

ਸੁੰਨਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਅੰਸ ਵਿਚਕਾਰ ਨੇਮ ਦਾ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਸ਼ਰਾ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਲੜਕਿਆਂ ਦੀ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਸੁੰਨਤ ਹੋਵੇ (ਉਤਪਤ 17:12; ਲੇਵੀਆਂ 12:3; ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 1:59; 2:21)। ਫਿਰ ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਪੈਦਾ ਹੀ ਯਹੂਦੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਵਿਚ ਕਨਵਰਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਧਰਮ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ।

ਅੱਗੇ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਸੀ। ‘‘ਇਸਰਾਏਲ’’ ਨਾਮ ਸੁਰਗਦੂਤ ਨਾਲ ਕੁਸ਼ਤੀ ਕਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ (ਉਤਪਤ 32:28)। ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਨਾਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਹੜਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਖ਼ਾਸ ਸਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਇੰਜ ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਸ ਮਾਣ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਜਿਹੜਾ ਉਹਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਇਥੋਂ ਤਕ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਕਿਸ ਗੋਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਗੋਤਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਚ ਧੁੰਦਲੀ ਪੈ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਗੋਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ। ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦਾ ਗੋਤਰ ਵੱਡਾ ਗੋਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰ 68:27; NIV ਵਿਚ ‘‘ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦਾ ਛੋਟਾ ਗੋਤਰ’’ ਹੈ), ਪਰ ਇਹਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜਾ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਗੋਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਸੀ (1 ਸਮੂਏਲ 9:1, 2, 21; 10:1, 20–25)। ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦਾ ਗੋਤਰ ਦਾਉਦ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ (1 ਰਾਜਿਆਂ 12:21)³

ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦਾ ਇਬਰਾਨੀ ਹੈ, ਖ਼ਤਮ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੇ ਵਡੇਰੇ ਇਬਰਾਨੀ ਸਨ। ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਉਹ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਵਚਨ ਵਿਚ ‘‘ਇਬਰਾਨੀ’’ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਸ਼ਾ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 19:13, 17, 20)। ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿੱਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 21:40; 22:2. ਅਗਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ‘‘ਪੌਲਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੋਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਯਹੂਦੀ ਬੋਲੀ ਸੀ।’’⁴) ਪਰ ਪੌਲਸ ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਆਖੇ ਹਨ ਭਾਵ ਉਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਬਰਾਨੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 21:39; 22:3)। ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਗੈਰਕੌਮਾਂ ਦੇ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜ ਅਪਣਾ ਲਏ ਸਨ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਨਹੀਂ।

ਪੌਲਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘‘ਪੱਕਾ ਯਹੂਦੀ’’ ਸੀ। ਪੌਲਸ ਦੀ ਸੰਸਕਾਰੀ ਸ਼ੁੱਧੀ (‘‘ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਜਾਤੀ ਦੇ, ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਗੋਤਰ ਦਾ’’) ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰ ਸ਼ੁੱਧਤਾ

(‘ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦਾ ਇਬਰਾਨੀ’) ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਸੀ।⁵

ਆਪਣਾ ਰੂਹਾਨੀ ਵਿਰਸਾ ਦੱਸਣ ਪਿੱਛੋਂ ਪੌਲਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵੀ ਗਿਣਾਈਆਂ। ਸੂਚੀ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਦਾ ਅਰੰਭ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਫ਼ਰੀਸੀ ਹਾਂ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਰਮ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖਰੋਪਣ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਾ ਚੁਣਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 26: 5)। ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਗੁਰੂ ਗਮਲੀਏਲ ਕੋਲ ਹੋਈ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 22: 3; 5: 34)। ਪੌਲਸ ‘ਬਾਪ ਦਾਦੇ ਦੇ ਵਿਹਾਰਾਂ’ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1: 14)।

ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਤਾਂ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਵਰਤਣਨ ਐਨਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਫ਼ਰੀਸੀ ਐਨਾ ਘੁਮੰਡ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪੌਲਸ ਦਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨਮਾਨ ਸੀ। ਚੁੰਨਿਦਾ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਸੁਰਗਦੁਤਾਂ ਅਤੇ ਕਿਆਮਤ ਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੇ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਦਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 23: 8)। ਉਹ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇਮਾਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਸਖਤਾਈ ਨਾਲ ਮੰਨਣ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦੇ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 23: 23)। ਜਦ ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਫ਼ਰੀਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ‘ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਯਹੂਦੀ’ ਹੈ।

ਆਇਤ 6. ਅੱਗੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਣਖ ਦੀ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਾ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 8: 1ਅ, 3; 9: 1, 2)। ‘ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਬਦ ‘ਸਤਾਉਣਾ’ (*diōkō*, ਡਿਆਕੋ) ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ ‘ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੌੜਾਉਣਾ,’ ‘ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ’ ਹੈ। ਇਹ ਫੌਜ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੌੜਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੌੜਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਦੌੜਾਉਣ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।’⁶ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਔਖਿਆਈ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਪੌਲਸ ਨੇ ਫਰੀਸੀ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਲਿਖੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਦੁਗਣੀ ਔਕੜ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਲਿਖੀ। ਰਸੂਲ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਘੁਮੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਥਾਂ ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘ਮੈਂ ਤਾਂ ... ਰਸੂਲ ਸਦਾਉਣ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਸੀ’ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15: 9)। ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲੂ ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 22: 4, 5; 26: 9–11; ਗਲਾਤੀਆਂ 1: 13; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1: 13)।

ਯਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਪੌਲਸ ਆਪਣੀਆਂ ਯਹੂਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯਹੂਦੀ ਗੈਰਤ ਨੂੰ ਬੜਾ ਮੰਨਦੇ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 22: 3; ਰੋਮੀਆਂ 10: 2)। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਯਾਜਕ ਫੀਨਹਾਸ ਦੀ ਉਹਦੀ ਗੈਰਤ ਕਰਕੇ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਗਿਣਤੀ 25: 11–13; KJV)। ਇਹ ਨਬੂਵਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਗੈਰਤ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਵੇਗੀ (ਜ਼ਬੂਰ 69: 9; ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 2: 17)। ਪੌਲਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗੈਰਤ ਐਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦ ਉਹਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਕਾਰਣ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕੁਧਰਮ ਮੰਨਦਾ ਸੀ, ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਧਾਰ ਲਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 26: 9–11)। ਹੋਰ ਯਹੂਦੀ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਗੈਰਤ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਪਰ ਪੌਲਸ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਗੈਰਤ ਵਿਖਾ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਖ਼ਤਮ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸ਼ਰਾ ਵਾਲੇ ਧਰਮ ਦੀ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼। ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦ ‘ਧਰਮ’ ਦੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ

(*dikaioSunē*, ਡਿਕਾਇਓਸੁਨ) ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਸਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਗੁਣ।’⁷ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਸ ਗੁਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ‘ਨਿਰਦੋਸ਼’ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ‘ਜ਼ਰਾ ਰੁਕਣਾ, ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਨੂੰ ਮੁਕੰਮਲ ਤੌਰ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੈ!’ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ‘ਨਿਰਦੋਸ਼’ ਸੀ?

ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੇ ‘ਨਿਰਦੋਸ਼’ ਦਾ ਅਰਥ ‘ਸਿੱਧ’ ਜਾਂ ‘ਪਾਪ ਰਹਿਤ’ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਾਮਲ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਪਾਪ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 3: 12; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1: 15)। ਇਸਦੇ ਉਲਟ ‘ਨਿਰਦੋਸ਼’ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗ ਸਕਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀਆਂ ਬਾਹਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਭਾਵ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਹੂਦੀ ਰੀਤਾਂ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵੱਲ ਉਂਗਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਹੋਣਗੇ: ‘ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਲਕਪੁਣੇ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਆਇਆ ਹਾਂ’ (ਲੂਕਾ 18: 21)।

ਇਕ ਯਹੂਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਮਤ ਵਿਚ ਜਿਹੜਾ ਅੱਗੇ ਮੇਰਾ ਚਲਣ ਸੀ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਉਹ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣ ਹੀ ਲਈ ਭਈ ... ਮੈਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਮਤ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਦੇ ਬਾਹਲੇ ਹਾਣੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸਿਰ ਕੱਢ ਸਾਂ’ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1: 13, 14)। ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਨਮਾਨਿਤ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੀਡਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 7: 58; 8: 1ਏ; 9: 1, 2; 22: 5; 26: 10)।

ਆਇਤ 7. ਪਰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਲਾਭ ਦੀਆਂ ਸਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹਾਨ ਦੀਆਂ ਸਮਝਿਆ। TEV ਵਿਚ ਹੈ ‘ਪਰ ਉਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਨਫੇ ਦੀਆਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਨੁਕਸਾਨ ਵਾਲੀਆਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ।’

ਭਲਾ ਪੌਲੁਸ ਲਈ ਉਹਦਾ ਯਹੂਦੀ ਜੀਵਨ ਅਹਿਮ ਸੀ? ਰਸੂਲ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਚ ਜੋੜਿਆ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ‘ਲਾਭ’ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। TEV ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਤੋਂ ਲਈਏ ਤਾਂ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਵਹੀ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ‘ਲਾਭ’ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਯਹੂਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੀਆਂ ਯਹੂਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਵਹੀ ਖਾਤੇ ਦੇ ‘ਲਾਭ’ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਰਖਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਹੁਣ ਉਸ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਦਲ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ‘[ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ] ਦੇ ਅੱਗੇ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਰੀਰ ਧਰਮੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੇਗਾ’ (ਰੋਮੀਆਂ 3: 20; ਵੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ 5: 4)। ਛੁਟਕਾਰਾ ਸਿਰਫ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 3: 24); ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਚ ‘ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ’ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3: 24)। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਦਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ‘ਲਾਭ’ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ‘ਹਾਨੀ’ ਲੱਗਣ ਲੱਗੀ।

‘ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ’ ਉਸ ਸਭ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਮਾਇਆ ਸੀ। ‘ਮਨੁੱਖੀ ਧਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਪਹਾੜ ਦੀ ਟੀਸੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਨਾਲ ਡੇਰਾ ਦਿੱਤਾ।’⁸

‘ਮੈਂ ... ਸਮਝਿਆ’ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਪੂਰਣ ਕਾਲ ਵਿਚ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪੂਰਣ ਕਾਲ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਨਿਰੰਤਰ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿਚ ਹੋਈ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਦਮਿਸਕ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਈ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 9: 1-19; 22: 4-16; 26: 9-18)। ਤੇਜ਼ ਰੌਸ਼ਨੀ ਕਰਕੇ ਉਹਦੀ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਰੌਸ਼ਨ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਲਟ ਗਈ ਸੀ। ‘‘ਹਨੇਰਾ’’ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਬਦਲ ਚੁਕਿਆ ਸੀ; ‘‘ਬੁਰਿਆਈ’’ ਭਲਿਆਈ ਵਿਚ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ; ‘‘ਗਲਤ’’ ਸਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ।

ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਗੱਲ ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ = ਹਾਨੀ (3:8)

ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾਈ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹਾਨ ਦੀਆਂ ਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਖਾਤਰ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਹਾਨ ਝੱਲੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੂੜਾ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਖੱਟ ਲਵਾਂ।

ਆਇਤ 8. ਆਪਣੇ ਨਫੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁੜ ਹਿਸਾਬ ਕਰਦਿਆਂ ਪੌਲੁਸ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਾਲ ਰੁਕਿਆ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾਈ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹਾਨ ਦੀਆਂ ਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਨਿਰੰਤਰ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਹਾਨੀ ਝੱਲਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨਬਦਲੀ ਸਮੇਂ ਲਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਸਗੋਂ ਉਹ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪੌਲੁਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਗੱਲ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ‘‘ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾਈ ਕਰਕੇ’’ ਭਾਵ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸੀ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਖਾਤਰ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਹਾਨ ਝੱਲੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਪੁਰੋਹਿਤ ਤੰਤਰ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਗੁਆ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਰੁਤਬਾ ਗੁਆ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਉਸ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਕਈਆਂ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਘਿਟਾਉਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਛੱਡਿਆ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਜਾਨ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸੀ।

ਯਹੂਦੀ ਮੱਤ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਸਭ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੂੜਾ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਖੱਟ ਲਵਾਂ। ‘‘ਕੂੜਾ’’ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (*skubalon*, *ਸਕੁਬਾਲੋਨ*) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਏ ਭੋਰੇ, ਬਦਬੂਦਾਰ ਕੂੜੇ ਦਾ ਢੇਰ, ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਟੱਟੀ ਪਿਸ਼ਾਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ KJV)। ਇਹਦੇ ਲਈ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਫਿਲਥ’’ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਹੈ ਇਹ ਘਿਣਾਉਣਾ।

ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ (ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਤੇ ਜਿਹੜੀ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ) ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਤੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੰਨਿਆ।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਕ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘਿਨਾਉਣਾ ਮੰਨਦਾ ਸੀ।

ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ = ਲਾਭ (3:9, 10ਓ, ਏ)

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਸਹਿਤ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਰਾ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਉਸ ਧਰਮ ਸਹਿਤ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਾਈਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਧਰਮ ਸਹਿਤ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਭਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।¹⁰ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ... ਜਾਣ ਲਵਾਂ।

ਆਇਤ 9ਓ. ਪੌਲੁਸ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ‘ਜਾਣਨਾ’ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਬਲਕਿ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਵਾਂ। ਪੌਲੁਸ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ‘ਆਪਣਾ ਪੱਕਾ ਪਤਾ’ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਭਾਅ, ਕੰਮ, ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚਲਣ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।⁹

ਭਲਾ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਖਿਆ, ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਸਹਿਤ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਰਾ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਉਸ ਧਰਮ ਸਹਿਤ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਾਈਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਧਰਮ ਸਹਿਤ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਭਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ‘ਧਰਮ’ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਦੋ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ‘ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਸਹੀ ਗਿਣੇ ਜਾਣਾ’ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜਦ ‘ਧਰਮ ਸਹਿਤ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਰਾ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ’ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਗਲਾਤੀਆਂ 2:16ਅ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ, ‘... ਕੋਈ ਬਸ਼ਰ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਧਰਮੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।’ ਸੁੰਨਤ ਅਤੇ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਧਰਮੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਨਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣਗੇ।

ਆਇਤ 10ਓ, ਏ. ਆਇਤ 8 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾਈ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹਾਨ ਦੀਆਂ ਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।’ ਮਸੀਹ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਇਤ 10 ਵਿਚ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ... ਜਾਣ ਲਵਾਂ। ਪੌਲੁਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ ਸਣੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਫਿਰ ਵੀ ਜਦ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ‘ਜਾਣ ਲੈਣ’ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 10:17)। ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦ ‘ਜਾਣ’ (*ginōskō* [ਗਿਨੋਸਕੋ]) ਦਾ ਇਕ ਰੂਪ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਬੰਧ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਈ ਹੈ: ‘[ਨਵੇਂ ਨੇਮ] ਵਿਚ, *ginōskō* (ਗਿਨੋਸਕੋ) ਬਾਰ ਬਾਰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਪਛਾਣੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਸਬੰਧ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ।’¹⁰ ਪੌਲੁਸ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਨੇੜਲੇ ਸਬੰਧ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ ਸੀ।

ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ‘ਜਾਣ’ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ‘ਜੀ ਉੱਠਣ’ ਉੱਤੇ ਲਾਇਆ (3:10ਅ)। 1 ਯੂਹੰਨਾ 3:2 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘... ਜਦ ਉਹ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ... ਅਸੀਂ [ਅਖੀਰ ਵਿਚ] ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ।’

ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ

ਲਾਭ ਅਤੇ ਹਾਨੀ (3: 1-11)

ਆਇਤਾਂ 1 ਤੋਂ 11 ਤੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਹਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ‘‘ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ = ਲਾਭ,’’ ‘‘ਸ਼ੁਰੂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ = ਹਾਨੀ।’’ ਵਚਨ ਲਈ ਇਹ ਰੂਪਰੇਖਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ: ‘‘ਤਿੱਖੀ ਨਿੰਦਿਆ’’ (ਆਇਤਾਂ 1-3); ‘‘ਖੋਜ ਭਰੀ ਤੁਲਨਾ’’ (ਆਇਤਾਂ 4-6); ‘‘ਗੰਭੀਰ ਮੁਲਾਂਕਣ’’ (ਆਇਤਾਂ 7-11)।

ਵਿਰਾਸਤ (3: 4-7)

ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਫਾਹੀ ਵਿਚ ਫਸ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਉਹ ਬਚਾਏ ਜਾਣਗੇ: ‘‘ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ (ਜਾਂ ਵੱਡ ਵਡੇਰੇ) ਆਪਣੀ ਡਿਨੋਮਿਨੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਬੜੇ ਸਮਰਪਿਤ ਸਨ।’’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ‘‘ਖਾਤੇ’’ ਵਿਚ ‘‘ਪੈ’’ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਵਿਰਾਸਤ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਲੱਕੜਦਾਦਾ ਜੌਨ ਵਿਟਮਾਇਰ ਟੈਕਸਸ ਰਾਜ ਦੇ ਜੌਨਸਨ ਕਾਉਂਟੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਪੜਦਾਦਾ ਜੌਨ ਡਾਅਸਨ ਡੇਕਰ ਆਰਕਸੈਂਸਾ, ਟੈਕਸਸ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸਨ। ਮੈਂ ਮਸੀਹੀ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਹੋਣ ਲਈ ਰੋਜ਼ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਵਚਨ ਸਿਖਾਇਆ (ਵੇਖੋ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3: 15)। ਭਲਾ ਅਜਿਹੀ ਵਿਰਾਸਤ ਮੇਰੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਓਸ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ‘‘ਮਾਣ’’ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਨਹੀਂ। ‘‘ਪਰ ਮੈਥੋਂ ਇਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅਭਮਾਨ ਕਰਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦੇ’’ (ਗਲਾਤੀਆਂ 6: 14)!

ਮੁਕਤੀ ਕਮਾਇਆਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ (3: 7)

ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਫੀਆਂ, ਇਨਾਮ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਡਿਪਲੋਮੇ, ਤਰੱਕੀਆਂ: ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਆਦਾਤਰ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਬੜੀ ਤਾਂਘ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲੇ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਧਰਮ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਅਜਮਾਇਸ਼ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਤੈਅ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਾਸ ਹੋਏ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ‘‘ਨਿਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ’’ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ‘‘ਅਮਲਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ’’ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਅਜਮਾਇਸ਼ ਵਿਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਲੋੜ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ‘‘ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦਾਦਾ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਸੀ!’’ ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ ਦਾ ਰੂਤਬਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ‘‘ਨਿਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ’’ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜਦ ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭਲਾ ਮੈਂ ਇਹ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹਦਾ ਜਿਹੜਾ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਨਹੀਂ। ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਐਨਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਂ ਓਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੂਰੇ ਕਰ ਚੁੱਕੋ ਤਾਂ ਕਹੋ ਭਈ ਅਸੀਂ ਨਿਕੰਮੇ ਬੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸੀ ਅਸਾਂ ਉਹੀ ਕੀਤਾ’’ (ਲੂਕਾ 17: 10)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਛੁਟਕਾਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਨਕਾਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋ ਵੀ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂ ਜੋ ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 10: 34)। ਜੇ ਦੋ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੌ ਵੀ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸੌ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤਾਂ ਉਸ ਜ਼ਾਲਿਮ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਨਾਂ ਬੇਹੁਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ!

ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘‘ਸੋ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਥਿਰ ਅਤੇ ਅਡੋਲ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਸਦਾ ਵਧਦੇ ਜਾਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਿਹਨਤ ਥੋਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ’’ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15: 58)। ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾਲੂ ਪ੍ਰਭੂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ!

ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੀ ਹੈ? (3: 7, 8)

ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸਲ 'ਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਵਾਸਤੇ ਕੀ ਅਹਿਮ ਸੀ: ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ। ਫ਼ਾਇਦੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਰਸੂਲ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਛੁਟ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ‘‘ਹਾਨੀ’’ ਮੰਨਿਆ। ਉਹਦਾ ਇੱਕੋ ਇਕ ‘‘ਲਾਭ’’ (ਫ਼ਾਇਦਾ) ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਿਚ ਸੀ। ਜੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਖਲੋਤੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪੌਲਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ‘‘ਕੂੜਾ ਸਮਝਣਾ’’ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਖੱਟ ਲਈਏ!

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਪੀ. ਬੋਨਾਰਡ; ਰਾਲਫ਼ ਪੀ. ਮਾਰਟਿਨ, *ਦ ਐਪਿਸਟਲ ਆਫ਼ ਪੌਲ ਟੂ ਦ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਅੰਜ਼*, ਸੋਧਿਆ ਅੰਕ, ਟਿੰਡੇਲ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀਜ਼ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਜ਼, ਮਿਸਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਨਜ਼ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1987), 144 ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ। ²ਜੇ. ਏ. ਬੈਂਗਲ; ਮਾਰਟਿਨ, 145 ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ। ³ਜੈਰਲਡ ਐੱਫ਼. ਹਾਅਬੋਰਨ, *ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਅੰਜ਼*, ਵਰਡ ਬਿਬਲਿਕਲ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਜਿਲਦ 43 (ਵਾਕੋ, ਟੈਕਸਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1983), 132–33. ⁴ਪੈਟ ਐਡਵਿਨ ਹਾਰਲੇ, *ਦ ਲੈਟਰਜ਼ ਆਫ਼ ਪੌਲ ਟੂ ਦ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਅੰਜ਼*, ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਵਰਡ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਆਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਸ: ਆਰ. ਬੀ. ਸਵੀਟ ਕੰ.,

1969), 117. ⁵ਉੱਥੇ ਹੀ। ⁶ਹਾਅਬੋਰਨ, 134. ⁷ਡਬਲਯੂ. ਈ. ਵਾਈਨ, ਦ ਐਕਸਪੈਂਡਡ ਵਾਈਨ'ਜ਼ ਐਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਜ਼, ਸੰਪਾ. ਜੌਨ ਆਰ. ਕੋਹਲੇਨਬਰਗਰ III (ਮਿਨਿਆਪੋਲਿਸ: ਬੈਬਨੀ ਹਾਊਸ ਪਬਲੀਸ਼ਰਜ਼, 1984), 970. ⁸ਏਵਨ ਮੇਲੋਨ, ਪ੍ਰੈੱਸ ਟੂ ਦ ਪ੍ਰਾਈਜ਼: ਸਟੱਡੀਜ਼ ਇਨ ਫਿਲਿੱਪੀਅੰਜ਼ (ਨੈਸ਼ਵਿੱਲ: ਟਵੈਂਟਿਐਥ ਸੈਂਚੁਰੀ ਕ੍ਰਿਸਚਨ, 1991), 78. ⁹ਵਿਲਬਰ ਫੀਲਡਸ, ਫਿਲਿੱਪੀਅੰਜ਼-ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ਼-ਫਿਲੇਮੋਨ, ਬਾਈਬਲ ਸਟੱਡੀ ਟੈਕਸਟ ਬੁਕ ਸੀਰੀਜ਼ (ਜੌਪਲਿਨ, ਮਿਜ਼ੋਰੀ: ਕਾਲਜ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1969), 79. ¹⁰ਵਾਈਨ, 628.